

3. Wspomnienie o prof. Kazimierzu Drewnowskim.

Informacja o prof. Kazimierzu Drewnowskim, rektorze Politechniki Warszawskiej w latach 1939-1945 znajduje się w Załączniku 1.

4. Sprawy studenckie i dydaktyczne.

4.4. Opiniowanie wniosków o stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia dla doktorantów na rok akademicki 2012/2013.

Wydziałowa komisja doktorancka wnioskuje do Rady Wydziału o pozytywne zaopiniowanie wniosków poniższych doktorantów:

			rozpoczęty rok studiów	publikacje z LF	książka/rozdział w książce
1	Krzysztof	Durka	4	10	
2	Paweł	Gawryś	6	7	
3	Piotr	Guńka	3	2	
4	Arkadiusz	Kornowicz	6	4	
5	Radosław	Kwapiszewski	4	9	1
6	Kamil	Paduszyński	4	12	
7	Daniel	Prochowicz	6	6	
8	Renata	Rybakiewicz	4	6	
9	Karolina	Tomczyk	5	4	
10	Michał	Wlazło	2	5	
11	Karina	Ziółkowska	4	9	1

Wymogi, które powinny spełniać wnioski o stypendium znajdują się w Załączniku 2, w postaci wyciągu z rozporządzenia Ministra z dnia 14.09.2011.

5. Sprawy ogólnowydziałowe.

5.1. Uchwała w sprawie remontu Gmachu Chemii.

Propozycja uchwały w tej sprawie znajduje się w Załączniku 3.

5.2. Uchwała o przeprowadzeniu wyborów uzupełniających do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej.

W związku z wygaśnięciem mandatu w składzie Rady Wydziału w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, Wydziałowa Komisja Wyborcza proponuje przejęcie następującej uchwały:

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej zarządza wybory uzupełniające do Rady Wydziału w celu obsadzenia jednego mandatu w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w dniach 25.10.2012 (I tura) i 29.10.2012 (II tura).

5.3. Zgłoszenie kandydatów do Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.

Grono profesorów tytułarnych Wydziału Chemicznego zgłasza kandydaturę prof. **Urszuli Domańskiej-Żelaznej**.

5.4. Wybór członków komisji Rady Wydziałów.

Przewodniczący komisji Rady Wydziału zaproponowali następujące osoby do składu ich komisji:

Komisja	Przewodniczący	Proponowany skład
ds. nagród i odznaczeń	dr hab. Krzysztof Jankowski, prof. PW	dr hab. Krzysztof Krawczyk , prof. PW dr hab. Włodzimierz Buchowicz dr hab. Paweł Parzuchowski dr Izabela Madura
ds. przewodów doktorskich	dr hab. Janusz Zachara	dr hab. Joanna Cieśla , prof. PW dr hab. Michał Fedoryński , prof. PW dr hab. Krzysztof Jankowski , prof. PW prof. dr hab. Marek Marczewski prof. dr hab. Gabriel Rokicki prof. dr hab. Andrzej Sporzyński prof. dr hab. Mikołaj Szafran
ds. nauki	prof. dr hab. Wojciech Wróblewski	dr hab. Joanna Cieśla , prof. PW prof. dr hab. Antoni Pietrzykowski prof. dr hab. Andrzej Sporzyński prof. dr hab. Małgorzata Zagórska dr Aldona Zalewska - sekretarz

6. Doktoraty i habilitacje.6.2. Opinia na temat prowadzenia przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Siekierskiego oraz wskazanie kandydatów do komisji habilitacyjnej.

Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów, pismem z dn. 5.10.2012, zwróciła się do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej „o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk chemicznych ... [oraz] o wyznaczenie trzech członków komisji...”, na podstawie wniosku dr. inż. Macieja Siekierskiego, adiunkta w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego.

Komisja wnioskuje do Rady Wydziału o wyrażenie zgody na prowadzenie przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Siekierskiego, oraz o desygnowanie do komisji habilitacyjnej następujących osób: prof. dr. hab. **Jerzego Garbarczyka** z Wydziału Fizyki PW – jako recenzenta, dr. hab. **Kamila Wojciechowskiego** – jako sekretarza i prof. dr. hab. **Małgorzatę Zagórską**. Protokoły z posiedzenia komisji dziekańskiej powołanej do oceny dorobku dr. M. Siekierskiego znajdują się w Załączniku 4 i 5.

6.4. Nadanie stopnia doktora w dziedzinie nauk chemicznych mgr. inż. **Krzysztofowi Łokajowi**.

Obrona odbyła się 05.10.12 r. Temat pracy: *”Badania nad syntezą, strukturą i właściwościami polimerów hybrydowych zbudowanych z tris(diorganofosforanów) glinu”*, promotor: prof. dr hab. Zbigniew Florjańczyk, recenzenci: prof. dr hab. Henryk Galina i prof. dr hab. Antoni Pietrzykowski.

Obrona rozprawy została przyjęta jednogłośnie i komisja doktorska wystąpiła z wnioskiem do Rady Wydziału o nadanie stopnia doktora **nauk chemicznych** w dyscyplinie **technologia chemiczna**. Protokół z posiedzenia komisji doktorskiej znajduje się w Załączniku 6.

6.5. Powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w przewodzie doktorskim mgr. inż. Daniela Prochowicza.

Przewód doktorski został otwarty 26.09.2012, temat pracy: *Wybrane związki kompleksowe cynku i miedzi jako jednostki budulcowe polimerów koordynacyjnych*, promotor: prof. dr hab. Janusz Lewiński. Dziekan wnosi o powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w następującym składzie – z ekonomii (prof. G. Rokicki, prof. J. Lewiński, prof. L. Jasiński) oraz z języka angielskiego (prof. G. Rokicki, prof. J. Lewiński, mgr A. Januszewska).

6.6. Przyjęcie rezygnacji promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr inż. Elżbiety Senkary-Barwijek.

Mgr **Elżbieta Senkara-Barwijek** jest absolwentką Wydziału Chemii UW, który ukończyła w 2009 r. Od 2009 r. jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale.

Rada Wydziału otworzyła przewód doktorski w dniu 3.07.2012. Temat rozprawy: *"Zastosowanie mikrowagi kwarcowej w badaniach oddziaływań białko-ligand"*, promotor: prof. nzw. dr hab. **Joanna Cieśla**, promotor pomocniczy dr inż. **Tomasz Kobiela**.

Dr Tomasz Kobiela rezygnuje z funkcji promotora pomocniczego.

7. Sprawy osobowe.

7.1. Ogłoszenie konkursu na stanowisko adiunkta w wymiarze 0,8 etatu na czas określony w Zakładzie Technologii Nieorganicznej i Ceramiki i wybór komisji konkursowej.

Dziekan proponuje następujący skład komisji konkursowej: przewodniczący – dr hab. Marek Gliński, prof. PW, prof. dr hab. Mikołaj Szafran, dr inż. Sławomir Jodzis, dr inż. Mariusz Tryznowski.

Dziekan Wydziału Chemicznego

prof. dr hab. Zbigniew Brzózka

Załącznik 1

O prof. Kazimierzu Drewnowskim, rektorze PW w latach 1939 – 1945

wystąpienie na posiedzeniu Senatu Politechniki Warszawskiej
w dniu 24 października 2012 r.

W sierpniu tego roku minęło 60 lat od śmierci prof. Kazimierza Drewnowskiego. To tak długi okres czasu, że Profesora pamiętają tylko najstarsi, chcemy więc przypomnieć tę postać wielkiego elektryka, ponieważ profesor był człowiekiem wybitnym w każdej dziedzinie swej działalności.

Z tych którzy pracowali w katedrze Profesora i są wśród nas można wymienić tylko pięciu: prof. Władysława Findeisena, prof. Radosława Ładzińskiego i docenta Olgierda Przesmyckiego z Wydziału EiTI oraz inż. Jan Kossakowski i mnie z Wydziału Elektrycznego. Muszę zaznaczyć że właściwie nie mam prawa nazywać się asystentem Profesora ponieważ nie prowadziłem zajęć do Jego wykładów. Pracowałem jako student drugiego roku w charakterze zastępcy asystenta i wykonywałem w Zakładzie prace pomocnicze, ale tego czego się w tym czasie nauczyłem nie zapomniałem.

Profesor ukończył studia w Politechnice Lwowskiej, studiował radioteleografię w Zurichu a później technikę wysokich napięć w Darmstadzie. Przed pierwszą wojną światową był adiunktem Politechniki Lwowskiej i profesorem lwowskiej Szkoły Przemysłowej.

Gdy tylko zaczęło się formowanie Legionów wstąpił wraz ze swym bratem. Służył w oddziałach łączności, ale szybko awansował i w sztabie Legionów zajmował się nadal łącznością. W roku 1918 był w randze majora adiutantem przy Radzie Regencyjnej. W wolnej Polsce już w randze pułkownika w Sztabie Generalnym zajmował się organizacją służb łączności. Był inicjatorem Szkoły Łączności w Zegrzu której absolwenci odegrali tak wielką rolę w czasie wojny w roku 1920. Jest uważany za twórcę wojsk łączności.

Rozpoczynając swą działalność w roku 1915 Politechnika Warszawska formowała kadrę profesorską z wykładowców Politechniki Lwowskiej, Szkoły im. Wawelberga i Rotwanda oraz osób z zagranicy. Profesor uzyskał oddelegowanie z wojska i nie przerywając służby wojskowej wykładał elektrotechnikę na Wydziale Chemicznym, na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki, a po jego podziale na Wydziale Elektrycznym. Był pierwszym wykładowcą elektrotechniki, a nominacje na stanowisko profesora uzyskał w roku 1923. W tym samym roku wystąpił z wojska by całkowicie poświęcić się pracy naukowej.

Gdy Wydział Elektryczny obchodził stuletnią rocznicą urodzin Profesora ogłoszono trzy referaty dla upamiętnienia faktu że zapoczątkował trzy dziedziny powstające w miarę rozwoju elektrotechniki: miernictwo elektryczne, technikę wysokich napięć i materiałoznawstwo elektryczne. Oprócz publikacji naukowych wśród których znajduje się opis nowej kompensacyjnej metody pomiarów wysokonapięciowych zwanej *metodą Drewnowskiego*, profesor położył duże zasługi jako współtwórca nowoczesnego słownictwa elektrotechnicznego.

Jego Katedra była szkołą przez którą przeszło wielu wybitnych specjalistów z dziedziny elektrotechniki i elektroniki, którzy uzyskali tytuły profesorskie a niektórzy byli członkami PAN. Profesor był tym który w okresie międzywojennym wypromował największą liczbę doktorów na Wydziale Elektrycznym. Czterej profesorowie otrzymali doktoraty *honoris causa* Politechniki Warszawskiej; prof. W. Findeisen, prof. J. Groszkowski, prof. J. Podoski i prof. J.L. Jakubowski.

Profesor przykładął wielką wagę do zajęć laboratoryjnych i dbał o jak najlepsze wyposażenie swych laboratoriów. Znaczną część publikacji (numerowanych jako publikacje Zakładu) stanowiły skrypty laboratoryjne. Za bardzo ważną sprawę uważał współpracę w przemyśle. Jego Pracownia Probiercza i Laboratorium Wysokich napięć miały służyć temu celowi. Planował utworzenie instytutu badawczego

współpracującego ściśle z przemysłem, w którym asystenci mogliby uzyskiwać także wiedzę praktyczną. Tę ideę zrealizował jego asystent, późniejszy profesor J. L. Jakubowski, ale już po wojnie.

Przy takich zasługach informacja że był także zaliczany do grona wybitnych taterników może wydawać się nieistotną. Dla Niego była to jednak ważna dziedzina działalności. W przewodniku pt. Tatry Wysokie jest opisanych kilka pierwszych wejść i komin zwany *kominem Drewnowskiego*. Do końca życia spędzał urlopy w Zakopanem i tam jest pochowany na Cmentarzu Zasłużonych (na Pęksowym Brzyzku) nie tylko jako znany uczonec, ale także jako wielki taternik.

W tym gronie należy oddzielnie omówić Jego działalność jako Rektora.

Został wybrany w roku 1939, wobec zbliżającej się wojny. Miał wtedy 58 lat. Nie było mu jednak dane przewodniczyć uroczystej inauguracji roku akademickiego, ponieważ Niemcy nie zezwolili na działalność wyższych uczelni. Uczynili go zarządcą mienia Politechniki. Polacy traktowali Go oczywiście jako rektora. Od pierwszych dni okupacji Niemcy zaczęli rabunek sprzętu. Dla uchronienia tego co pozostało Rektor zarządził spis ze wskazaniem jakie prace mogłyby być podjęte dla gospodarki. Po pertraktacjach uzyskano zgodę na otwarcie 10 zakładów, z zastrzeżeniem że nie można prowadzić prac naukowych oraz patentować wynalazków. Dzięki temu pracownicy Politechniki uzyskali pracę a więc możliwość przetrwania oraz zaświadczenia chroniące przed wywiezieniem do Niemiec.

Rektor uzyskał zezwolenie na kończenie prac dyplomowych, które jednak prędko cofnięto.

W roku 1942 Niemcom zaczęło brakować średniej kadry technicznej. Zgodzili się na otwarcie Państwowej Wyższej Szkoły Technicznej z ograniczonym programem. Stanowisko dyrektora tej szkoły objął Niemiec, weteran I wojny światowej, który zachowywał się bardzo przyzwoicie i łagodził jak mógł różne rozporządzenia. Jego zastępcą mianowano prof. Drewnowskiego. Korzystając z możliwości swobodnego gromadzenia się profesorowie Politechniki realizowali oprócz oficjalnego programu także przedwojenny program. Uzyskaną zgodę na wydanie kilku skryptów wykorzystano tak, że wydano ich kilkanaście.

Nie jest z oczywistych względów dokładnie znany udział Profesora w konspiracji. Wiadomo jednak że brał udział w strukturach ZWZ a później AK na wysokim szczeblu. Widywał się z Delegatem Rządu na Kraj. Wraz z kilkoma profesorami rozdzielał środki przydzielane na pomoc w przetrwaniu naukowcom i stypendia dla studentów. Prawdopodobnie on kierował tą akcją.

Wkrótce jednak 10 listopada 1942 roku Rektor został aresztowany wraz z rektorem UW oraz znanymi intelektualistami. Został osadzony początkowo na Pawiaku, później w Majdanku a na końcu w Dachau. Tam zlecono mu wykonywanie pomiarów pH gleby na plantacjach prowadzonych przez naukowców niemieckich a obsługiwanych przez więźniów. Podjął się tej pracy ponieważ mogło to dać kilku ludziom nieco lepsze warunki przetrwania, a uważał że Tysiącletnia Rzesza rozpadnie się zanim te badania przyniosą korzyść dla gospodarki niemieckiej. Korzystając z dostępu do materiałów piśmiennych napisał artykuł naukowy z przeznaczeniem do wydania po wojnie.

Wraz z dwoma więźniami przechowywał w pomieszczeniu przydzielonym na te prace radiostację z rozbitego samolotu którą przemyciło na teren obozu komando wychodzące do pracy poza teren obozu.

Po wyzwoleniu obozu korzystając ze swego autorytetu wśród naukowców zachodniej Europy, przy pomocy władz Belgii i Rządu Polskiego na Uchodźstwie zorganizował Ośrodek Studiów Polskich w Belgii który miał za zadanie umożliwienie Polakom studiowanie na belgijskich uczelniach. Był traktowany nadal jako rektor PW do czasu wybrania jego następcy. Dzięki temu ośrodkowi ukończyło studia ok. 50 studentów, z których większość wróciła do Polski. Profesor miał oficjalny urlop i wrócił do Polski dopiero w roku 1947. Na Politechnice podjął ponownie kierowanie katedrą miernictwa elektrycznego. Doprowadził laboratoria do przedwojennego poziomu, zainicjował wznowienie wydawania skryptów, opracowywał programy i był czynny aż do swej nieoczekiwanej śmierci w czasie urlopu spędzanego w Zakopanem.

Jego pamięć jest utrwalana. W Gmachu Elektrotechniki który zbudowano dzięki Niemu jest audytorium Jego Imienia. Nadawane są nagrody Jego imienia. W Lublinie zespół Szkół Elektrycznych wybrał go na swego patrona. W Warszawie i Zegrzu są ulice Jego Imienia. W skansenie w Drewnowie jest izba pamięci. Ostatnio nadano Jego imię Centrum łączności Ministerstwa Obrony Narodowej.

*Dr hab. inż. Jacek R. Przygodzki
em. profesor nzw. PW
w latach 1952 – 53 zastępca asystenta w
Zakładzie Miernictwa Elektrycznego*

Załącznik 2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
z dnia 14 września 2011 r.
w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłacania doktorantom
stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia

.....

2. Stypendium może być przyznane doktorantowi, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) wykazał się postęпами w pracy naukowej;
- 2) uzyskał wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich w poprzednim roku akademickim, klasyfikujące go wśród 5% najlepszych doktorantów w danej dziedzinie;
- 3) uzyskał wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe w okresie od dnia rozpoczęcia studiów doktoranckich do dnia 30 czerwca roku ubiegania się o stypendium.

.....

4. Za wybitne osiągnięcia naukowe, o których mowa w ust. 2 pkt 3, uważa się:

- 1) co najmniej dwie publikacje naukowe w recenzowanych czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym lub publikacje naukowe w formie książki;
- 2) znaczący udział w projektach lub grantach badawczych prowadzonych przez uczelnię lub we współpracy z innymi ośrodkami akademickimi lub naukowymi;
- 3) autorstwo lub współautorstwo patentu lub wzoru użytkowego;
- 4) wystąpienia na międzynarodowych konferencjach naukowych;
- 5) nagrody i wyróżnienia w konkursach o zasięgu międzynarodowym.

Załącznik 3

Uchwała
Rady Wydziału Chemicznego
z dnia 16 października 2012 roku
w sprawie poparcia wniosku Dziekana Wydziału do JM Rektora PW o pomoc
w uruchomieniu inwestycji centralnej pt. „Generalny Remont Gmachu Chemii”
(projekt)

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej na posiedzeniu w dniu 16 października 2012 roku popiera wniosek Dziekana Wydziału do Jego Magnificencji Rektora Politechniki Warszawskiej o pomoc w uruchomieniu inwestycji centralnej pod tytułem „Generalny Remont Gmachu Chemii” i o wpisanie „Projektu modernizacji i remontu Gmachu Chemii” do wieloletniego planu inwestycyjnego Politechniki Warszawskiej.

Załącznik 4

Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej
Komisja dziekańska do oceny zgodności dorobku naukowego
dr. inż. Macieja Siekierskiego z kryteriami habilitacyjnymi

Warszawa, dnia 10.10.2012

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA KOMISJI KRYTERIALNEJ DR. INŻ. MACIEJA SIEKIERSKIEGO

Komisja dziekańska do oceny zgodności z kryteriami habilitacyjnymi dorobku naukowego dr. inż. **Macieja Siekierskiego**, adiunkta z Katedry Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego Wydziału Chemicznego PW, w składzie:

- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący),
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer,
- prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski,
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski,
- prof. dr hab. Małgorzata Zagórska,

ustosunkowała się do jego wniosku, w którym zwrócił się do Rady Wydziału z prośbą o prowadzenie jego przewodu habilitacyjnego.

Dr. inż. **Maciej Siekierski** przedstawiał już swoje osiągnięcia na forum Wydziału, wygłaszając w dniu 25 stycznia 2011 roku seminarium wydziałowe zatytułowane „**Metody modyfikacji kompozytowych elektrolitów polimerowych i ocena ich skuteczności**”.

Dnia 10.02.2011 Komisja bardzo pozytywnie oceniła jego dorobek naukowy, wyrażając jednocześnie pewne zastrzeżenia co do formy monografii mającej stanowić rozprawę habilitacyjną.

Dr Siekierski dokonał zmian w jej tekście i opublikował w Oficynie Wydawniczej Politechniki Warszawskiej pod tytułem „Composite polymeric electrolytes – mesoscale models and ion association”.

Ponieważ w nowej procedurze habilitacyjnej maleje znaczenie tradycyjnej rozprawy, której rolę tylko częściowo przejmuje zadeklarowane „najważniejsze osiągnięcie”, komisja stwierdza, że jej poprzednie zastrzeżenia są w aktualnym stanie prawnym bezprzedmiotowe.

W związku z czym Komisja uważa, że **dorobek dr. inż. Macieja Siekierskiego uzasadnia zgodę Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej na prowadzenie jego przewodu habilitacyjnego w naukach chemicznych i w dyscyplinie chemia.**

Komisja wnioskuję do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej o przyjęcie następującej uchwały:

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej wyraża zgodę na przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego dr. inż. Macieja Siekierskiego, wyznaczając do komisji habilitacyjnej następujące osoby:

**prof. dr. hab. Jerzego Garbarczyka z Wydziału Fizyki PW – jako recenzenta,
dr hab. Kamila Wojciechowskiego, prof. PW – jako sekretarza,
prof. dr hab. Małgorzatę Zagórską – jako członka.**

- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący).....
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer.....,
- prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski.....,
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski.....,
- prof. dr hab. Małgorzata Zagórska.....

Stanowisko komisji przedyskutowano i ustalono stanowisko dnia 10.10.2012.

Załącznik 5

Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej
Komisja dziekańska do oceny zgodności dorobku naukowego
dr. inż. Macieja Siekierskiego z kryteriami habilitacyjnymi

Warszawa, dnia 10.02.2011

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA KOMISJI KRYTERIALNEJ DR. INŻ. MACIEJA SIEKIERSKIEGO

Komisja dziekańska do oceny zgodności z kryteriami habilitacyjnymi dorobku naukowego dr. inż. **Macieja Siekierskiego**, adiunkta z Katedry Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego Wydziału Chemicznego PW, w składzie:

- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący),
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer,
- prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski,
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski,
- prof. dr hab. Małgorzata Zagórska,

przeanalizowała dorobek naukowy dr. inż. Macieja Siekierskiego oraz omówiła jego seminarium, zatytułowane „**Metody modyfikacji kompozytowych elektrolitów polimerowych i ocena ich skuteczności**”, które zostało wygłoszone w dniu 25 stycznia 2011 roku.

Komisja bardzo pozytywnie ocenia dorobek naukowy dr. M. Siekierskiego, na który składa się 45 publikacji z listy filadelfijskiej, o sumarycznym współczynniku IF równym 100. Bardzo znacząca jest liczba cytowań bez autocytowań (262 w chwili składania wniosku), co świadczy o dużym oddźwięku działalności kandydata w środowisku naukowym.

Spośród wspomnianego wyżej dorobku, 9 publikacji stanowi propozycję rozprawy habilitacyjnej, która przygotowana jest w postaci monografii. We wszystkich tych publikacjach, dr M. Siekierski jest autorem korespondencyjnym.

Proponowana rozprawa dotyczy przede wszystkim dwóch zagadnień z fizykochemii elektrolitów polimerowych – modelowego opisu rezystancji elektrolitu ze stałymi domieszkami oraz wyznaczania stałych asocjacji jonowej na podstawie miareczkowania NMR.

W opinii komisji dorobek naukowy dr. Macieja Siekierskiego jest w pełni wystarczający do otwarcia przewodu habilitacyjnego na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. Uważamy natomiast, że sama rozprawa habilitacyjna, zaprezentowana podczas seminarium wydziałowego jak i w nieopublikowanej jeszcze monografii, wymaga pewnych zmian redakcyjnych.

Ich głównym celem powinno być wyeksponowanie indywidualnego wkładu Autora oraz zalet, także praktycznych, wprowadzonych modeli i algorytmów. Bardziej szczegółowe uwagi zostaną przekazane bezpośrednio dr. M. Siekierskiemu.

- dr hab. inż., prof. PW Tadeusz Hofman (przewodniczący),
- prof. dr hab. inż. Irena Kulszewicz-Bajer,
- prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski,
- prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski,
- prof. dr hab. Małgorzata Zagórska.

–

Stanowisko komisji przedyskutowano i ustalono stanowisko dnia 10.02.2011.

Załącznik 6

Warszawa dn. 5.10.2012 r.

Protokół
z posiedzenia Komisji doktorskiej Rady Wydziału Chemicznego mającego miejsce w dniu
5.10.2012 r. - dotyczącego przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
mgr. inż. Krzysztofa Łokaja

Publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Krzysztofa Łokaja pt. „**Badania nad syntezą, strukturą i właściwościami polimerów hybrydowych zbudowanych z tris(diorganofosforanów) glinu**” odbyła się 5.10.2012 r. Posiedzeniu przewodniczył przewodniczący Komisji Nr 2 ds. przewodów doktorskich i komisji doktorskiej w tym przewodzie prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki, który poinformował Komisję Doktorską i wszystkich obecnych na obronie o przebiegu przewodu doktorskiego i dotychczasowym dorobku naukowym doktoranta. Następnie mgr inż. Krzysztof Łokaj przedstawił główne tezy oraz wyniki swojej rozprawy.

W następnym punkcie posiedzenia recenzje rozprawy przedstawili: Pan prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski z Wydziału Chemicznego PW i w zastępstwie nieobecnego prof. dr hab. Henryka Galiny z Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej prof. Gabriel Rokicki. Po prezentacji recenzji doktorant odpowiedział na uwagi recenzentów.

Prof. A. Pietrzykowski przyjął odpowiedzi doktoranta. W imieniu prof. H. Galiny prof. G. Rokicki stwierdził, że wyjaśnienia doktoranta można przyjąć jako zadowalające.

Następnie wywiązała się dyskusja, w której zabrali głos zwracając się do doktoranta z pytaniami:

- prof. dr hab. inż. Adam Gryff-Keller – Czy sformułowanie „rozpuszczanie w aminach” jest klasycznie rozumianym rozpuszczaniem np. cukru w wodzie?
- Prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki – Jakie są możliwości sieciowania polimerów hybrydowych? W jakich warunkach ulegają sieciowaniu polimery z grupami allilowymi?
- Dr hab. inż. Ludwik Synoradzki, prof. PW – Czy badano właściwości uniepalniające otrzymanych kompozytów z polimerami hybrydowymi i czy porównano je z wynikami dla innych typowych antypirenów

Doktorant udzielił odpowiedzi na zadane pytania.

W części zamkniętej posiedzenia Komisja przedyskutowała i oceniła pozytywnie cały tok przewodu doktorskiego i w głosowaniu tajnym 18 głosami, czyli jednogłośnie, opowiedziała się za wystąpieniem do Rady Wydziału z wnioskiem o przyjęcie publicznej obrony rozprawy i nadanie mgr inż. Krzysztofowi Łokajowi stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk chemicznych – dyscyplina technologia chemiczna.

Przewodniczący Komisji
Prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki